

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

Tin Mừng CN II MC.

“Rời Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông” (Mt 17, 1-9)

HỎI :

1. Biến cố Chúa biến đổi hình dạng, có phải Chúa “biến đổi” hay Chúa mở mắt cho con người thấy ? Chúa biến hình đổi dạng có phải để củng cố niềm tin các ông tông đồ không ?
2. Có phải qua đau khổ mới tới vinh quang không ? Điều mà ông Phê-rô lên tiếng xin “dừng lều” mà không biết mình nói gì thì nay đã thành hiện thực trong mỗi người chúng ta chưa ?

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú thím Hoàng Thu :

1/ Thừa, Chúa không biến đổi Chúa mà là tỏ lộ vinh quang của Người cho con người thấy và cũng để củng cố niềm tin cho các Tông đồ .

2/ Con đường của Chúa Giêsu là con đường Thập giá mới tới vinh quang, con người phải chịu đau khổ, thử thách và biết kết hợp với Chúa trong Đức tin thì cũng được vinh quang với Người. Trong lòng con, cũng sẽ giống như ông Phêrô thôi ạ! Xem ra rất thích ở chốn vinh quang, không phải bị gian nan, thử thách, bệnh tật...Nhưng trong thực

tế đường đời con đi, con phải đối mặt với nhiều khó khăn, thử thách, bệnh tật. Nguyên xin Chúa “dừng lều” ngay trong lòng con và xin ở lại với con mọi ngày cho đến hơi thở cuối cùng.

- Cô Huệ ở Úc : Trả lời câu hỏi của OTC

1) Chúa biến đổi hình dạng trên núi Tabo, mà ba ông Tông đồ Phê-rô, Gio-an và Gia-cô-bê nhìn thấy. Đó là Chúa mở mắt cho con người, vì mắt con người nhìn có giới hạn. Nếu như để một cái kim cách xa khoảng chừng 10m, chẳng ai nhìn thấy, và phải đến tận nơi mới thấy rõ. Và như vậy con mắt đức tin cũng được mở ra để các ông tin và truyền lại cho chúng ta ngày nay.

2) Điều này Thánh Phao-lô đã mạnh mẽ công khai khi Ngài gửi thư cho giáo đoàn Rô-ma (8: 18) Đau khổ đời này sánh sao được với vinh quang nước Trời mà Thiên Chúa đã dành sẵn mai sau. Vì thế mà các Thánh tử đạo đã hy sinh cả mạng sống để minh chứng "tình yêu". Ông Phê-rô vui mừng quá đỗi vì được tận hưởng vinh quang của Chúa, mặc dù chỉ trong giây lát. Nếu một lúc nào đó được tận hưởng giây phút như các Tông đồ thì cũng sẽ "man man" như vậy,

- Sơ Nhung Thiện Bản Con xin đáp :

1. Chúa Giêsu loan báo cuộc khổ nạn và Phục sinh của Chúa đến 3 lần, nhưng điều này đối với các môn đệ là không thể chấp nhận được. Nên Chúa Giêsu kiên nhẫn dẫn 3 môn đệ thân tín tách riêng ra, lên núi và cho họ cùng chứng kiến vinh quang của Người. Việc Đức Giêsu biến đổi hình dạng trước mắt các môn đệ, cũng là điều

Chúa chuẩn bị cho các môn đệ sẵn sàng bước vào cuộc khổ nạn.

2. Cuộc đời lắm nỗi gian truân, nhưng một điều chắc chắn là Thiên Chúa thương ta, luôn cho ta dấu hiệu rằng Ngài đang "ở cùng", đang "mở mắt" cho ta nhìn thấy "vinh quang", nhìn thấy sự hiện diện của Ngài ngang qua từng người thân yêu, từng biến cố trong đời thường. Ngồi bên Thánh Thể Chúa là điều Chúa Giêsu đã muốn dành cho ta. Bởi vì vinh quang của Ngài ẩn giấu nơi Thánh Thể. Cứ ngồi bên Ngài, ta sẽ cảm nhận thật sự vinh quang và tình yêu của Chúa, tất cả là để dành cho ta.

- Chi Thủy Tam Hà

Con chia sẻ CT sống Đức tin Biến cố biến hình, không phải Chúa “biến đổi” hình dạng bản thân (vì Ngài vốn là Thiên Chúa vinh quang), mà Ngài muốn mở mắt các môn đệ để họ thấy bản tính thần linh thực sự của Ngài, nhằm củng cố niềm tin cho các tông đồ (Phê-rô, Gia-cô-bê, Gio-an) trước cuộc Thương Khó sắp tới, giúp họ vững lòng rằng đau khổ không phải là kết thúc.

2. Qua đau khổ đến vinh quang. Vâng, theo Tin Mừng, con đường thập giá (đau khổ) dẫn đến phục sinh và vinh quang. Không có vinh quang nào mà không qua thử thách. Lời Phê-rô xin “dừng lều” (muốn ở mãi trong vinh quang mà tránh đau khổ) nay thành hiện thực phần nào trong chúng ta qua Thánh Thể và đời sống cầu nguyện, nơi Chúa hiện diện thường trực. Nhưng chúng ta vẫn phải “thiệt thân” để sống Tin Mừng, và điều này đã và đang xảy ra ở những ai say mê Lời Chúa. Cầu chúc mọi

người luôn nhiệt thành với Lời Chúa, vui tươi bình an giữa thử thách, để trở nên dấu chứng Tình Yêu !

- Sơ Hà Xitô

1. Biến cố Chúa biến đổi hình dạng: là Chúa mặc khải thiên tính của Chúa, mở mắt cho con người thấy. Vì mắt phàm trần chỉ thấy nhân tính một Thầy Giêsu bằng xương bằng thịt sinh sống như bao người. Dù các môn đệ được tuyển chọn, được cộng tác với Chúa trong ba năm rao giảng Tin Mừng Cứu Độ. Nhưng khi Chúa cho biết cuộc khổ nạn thì các môn đệ hoang mang lo sợ. Phêrô ngăn cản không chấp nhận. Các môn đệ bị sốc. Qua cuộc biến hình không những để củng cố niềm tin nơi các môn đệ mà Chúa còn cho thấy Vinh Quang Chúa đạt được sau cuộc khổ nạn.

2. Qua đau khổ mới tới vinh quang. Con đường mà Chúa đã đi qua. Từ Nạn đến Phục Sinh. Là môn đệ của Chúa, ta theo con đường của Chúa. Điều mà Phêrô lên tiếng là tâm trạng chung của nhiều người, trong đó có con. Hạnh phúc khi vinh hoa phú quý, muốn dựng lều định cư lâu dài. Nhưng với Chúa thì Chúa dẫn dắt theo đường lối của Chúa. Chỉ xin cho con và mọi người ngoan ngùy mềm dẻo để Chúa uốn nắn dẫn dắt lên núi chiêm ngắm Vinh Quang.... và rồi xuống núi thi hành sứ vụ....Tất cả cho Thiên Chúa được Vinh Danh

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chi Xuân Ban Mê : Con xin Đáp :

1/ Chúa biến hình hay mở mắt con người ? Khi các Tông đồ được Đức Giêsu lôi kéo vào cuộc Vượt Qua với Ngài thì tâm trí các ông mới được mở ra . Gặp gỡ Chúa Phục Sinh, các ông đón nhận Chúa Thánh Thần rồi thì tai các ông nghe được tiếng từ trời và mắt các ông nhìn thấy vinh quang của Chúa. Sự biến hình là điềm báo trước vinh quang Phục Sinh. Chúa muốn các môn đệ và chúng con vững tin khi đối diện với thập giá.

2/ Điều mà ông Phê-rô lên tiếng xin mà không biết mình nói gì thì nay đã thành hiện thực trong mỗi người chúng con. Chiếu lều nhà tạm nơi có Chúa Giêsu Thánh Thể mà mỗi ngày chúng con đến ở cùng, ở với, ở trong, đời sống tâm linh là Chúa thay hình đổi dạng cho chúng con, ban cho chúng con một Đức tin sống động bước đi trong niềm tin, chấp nhận thập giá để biến đổi nên giống Chúa.

- Chi Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Chúa Ki-tô hôm qua hôm nay và mãi mãi vẫn là một (Dt 13.8) Trong lúc các ông tông đồ lên núi với Chúa và cầu nguyện. Chúa đã biến đổi cặp mắt Đức Tin cho các ông. Trong bối cảnh Chúa Giê-su chuẩn bị bước vào cuộc khổ nạn, khi thân xác Ngài sẽ bị biến dạng bởi những cực hình do con người gây ra, Chúa Cha đã xuất hiện để giới thiệu: đây là Con Ta yêu dấu. Lời khẳng định ấy rất cần thiết, bởi vì thế gian nghĩ rằng những gì thuộc về Thiên Chúa phải uy nghiêm cao cả. Trong khi đó Thiên Chúa lại hành động qua những gì thế gian cho là hèn mạt không đáng kể... vì thế cần phải có lời dẫn dò của Chúa Cha.

Hãy vâng nghe lời Người. Để các môn đệ có thể đứng vững trong cuộc khổ nạn của Thầy mình.

2/ Đau khổ và Thập Giá : là đỉnh cao Vinh Quang của Thiên Chúa.

- Chi Miên Hồ Nai : Con xin trả lời :

1 - Biến cố Chúa biến hình đổi dạng, là Chúa mở con mắt đức tin cho con. Vâng chính xác. Nhưng con muốn nhìn được biến cố ấy con phải xác tín rõ ràng con đi theo Chúa, hạnh phúc được Chúa dẫn riêng ra trong nơi thanh vắng hằng ngày, và được Chúa đưa lên núi, những ngày tĩnh tâm Núi càng cao lòng càng thanh thoát, hình ảnh của Chúa càng rõ để rồi con mất đức tin, được mở to ra và sáng lên. Chỉ sau cuộc tử nạn và Phục sinh, các ông à ra và nhớ lại biến cố nên đã sống đức tin vững mạnh hơn.

2 - Đau khổ là cầu nối đến vinh quang. Chính Đức Giêsu đã trải qua đau khổ, chết đi rồi Phục sinh vinh quang. Đón nhận được đau khổ là nhờ kết hợp với đau khổ của Chúa, đau khổ trở nên có giá trị và nhẹ nhàng. Các ông hạnh phúc muốn dừng lều ở lại, nhưng Chúa bảo phải xuống núi. Để rồi hôm nay trở thành hiện thực trong cõi lòng con một túp lều di động, lên núi ở lại với Chúa, vác lều cùng Chúa đi vào cuộc sống ở cái nước thế gian này

- Chi Liên Sóc Trăng

1. Chúa không hề biến đổi ạ ! Đức Giê-su hôm qua hôm nay và mãi mãi vẫn là một.

2. Qua thập giá đến vinh quang nhưng con người lại thích vinh quang hơn là chịu vác thập giá, giờ Con Người được

tôn vinh là vinh quang ngay trên thập giá. Sống kết hợp với Chúa là biểu lộ thập giá với Chúa với anh em, chiêm ngắm thập giá là thực hành ra mỗi ngày. Mỗi ngày chúng con được mời gọi đến trước lều Nhà Tạm đang có Chúa ở với ở trong ở cùng... khi đó có tiếng Chúa Cha từ trời phán với con : “Đây là Con Ta yêu dấu “

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin Đáp :

1- Thừa cha con nhận ra mình là kẻ tội lỗi, Chúa biến đổi hình dạng để giúp con nhận ra Chúa giàu lòng thương xót, Chúa giúp con biết sám hối và hoán cải trở về với Chúa, sống với Chúa, ở với Chúa và cùng cầu nguyện với Chúa trong nơi sa mạc hoang vắng - Dạ vâng, nếu không có Chúa chúng con không thể làm gì được, con khao khát tìm kiếm Chúa mỗi ngày để kín múc tình yêu và lòng thương xót Chúa, sẽ giúp con vượt qua mọi khó khăn trong cuộc sống, con tin chỉ có Chúa duy nhất mới làm chủ lòng con.

2 - Thừa cha vàng thử lửa, Đức Tin thử gian nan, Chúa nói : Ai muốn theo ta vác thập giá mình hàng ngày mà theo, đi theo Chúa qua con đường cửa hẹp mà vào, con đường Chúa đã đi qua phải chịu đau khổ thử thách, Chúa đã chiến thắng mọi cám dỗ và được sống trong vinh quang của NGƯỜI- con tin tưởng nghe lời Chúa và suy niệm, hy vọng được Chúa biến đổi tâm hồn. Hằng ngày con đến gặp Chúa GIÊSU Thánh Thể, con cảm nhận được niềm vui bình an và hạnh phúc tràn đầy, có Chúa ở lại trong con thì mọi thứ khác không quan trọng với con

nữa, con khao khát đến gặp Chúa trong Thánh Lễ và nhà tạm Thánh Thể mỗi ngày và ước muốn được trở nên giống Chúa.

Chi Linh Ngọc Đồng : Dạ thưa cha.

Trong suốt thời gian Đức Giêsu rao giảng Tin Mừng Nước trời, Đức Giêsu đã hé lộ về Thiên Tính của Ngài qua những phép lạ. Hôm nay trước khi bước vào cuộc khổ nạn, Ngài đã mặc khải cho các môn đệ biết Ngài là ai, qua đó củng cố niềm tin cho các môn đệ, giúp cho các ông hiểu và đón nhận cuộc tử nạn và Phục sinh của Đức Giêsu. Trong cuộc sống bận rộn với đầy khó khăn, thử thách con cần được Chúa biến đổi tâm hồn con, dám đón nhận những thiệt thòi và nhận ra sự hiện diện của Chúa trong cuộc sống, nhờ đó con có được hạnh phúc, bình an ạ.

- Chi Huệ Bạch Ngọc Đồng. Con xin trả lời :

Chúa biến đổi hình dạng ? Chúa không biến đổi, mà Chúa mở mắt, hé cho con người thấy một chút vinh quang Thiên Chúa. Còn để củng cố niềm tin thì không (các tông đồ chạy trốn khi Chúa bị bắt). Vinh quang là thập giá Chúa Giêsu. Mỗi sáng thức dậy, con đến dự lễ, lễ xong con ở lại tĩnh lặng trước Thánh Thể. Lâu dần thành thói quen, hôm nào có việc không đến được cũng nhớ lắm...

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Ngọc Sương Thưa Cha con xin đáp !

1./ Đức Giêsu là Con Thiên Chúa hằng hữu, Ngài đã trút bỏ vinh quang trong thân phận người phàm. Qua biến cố biến hình, Ngài tỏ lộ thiên tính, mở mắt cho các tông đồ

để củng cố đức tin các ông, và cương quyết bước đi trên con đường Thập giá theo ý Chúa Cha để dẫn tới vinh quang Phục sinh vĩnh cửu.

2./ Qua đau khổ mới tới vinh quang là con đường tắt yếu mà ta theo Chúa Giêsu. Lời xin "dừng lều" của ông Phêrô nay thành hiện thực mà mỗi Kitô hữu trải nghiệm vinh quang Thiên Chúa trong cuộc sống đời thường khi có Chúa ở cùng, ở với, ở trong mỗi người chúng ta. Con tạ ơn Chúa.

- Chi Tùng Nguyễn Dạ con xin trả lời:

1/ Chúa biến đổi hình dạng cho các ông tông đồ được thấy, giúp các ông củng cố thêm niềm tin, để các ông an tâm hơn về cái chết và sự Phục Sinh của Chúa Giêsu. Qua đây bản thân con cũng được biến đổi trong Chúa, biết nhìn lên Chúa bằng đôi mắt đức tin ạ.

2/ Nhìn lên Thánh Giá để thấy Chúa Giêsu phải qua đau khổ mới tới vinh quang. Điều mà ông Phêrô đã nhìn thấy và hạnh phúc xin dừng lều ở lại với Chúa. Xin Chúa cho con cũng được biến đổi và ở lại cùng Chúa mỗi ngày qua bí tích Thánh Thể, nơi Nhà Tạm...

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chi Phương Mai Dakmil : Thưa Cha con xin trả lời ạ.

Câu 1. Biên cố Chúa biến hình là cho con người thấy vinh quang của Chúa và để củng cố niềm Tin cho các tông đồ và Chúa muốn con người cũng được biến đổi khi gặp gỡ Chúa, qua Lời Chúa và Bí tích Thánh Thể.

Câu 2. Cuộc đời của Chúa trải qua biết bao đau khổ rồi mới đạt tới đỉnh vinh quang, qua cái chết rồi mới được Phục sinh. Con người cũng thế ai cũng trải qua đau khổ mới đạt đến niềm vui, vinh quang... Điều mà Phêrô lên tiếng dưng lên mà không biết mình nói gì nay đã hiện thực trong con. Nhiều lúc cứ muốn ở lại với Chúa trong những lúc cảm nghiệm được Chúa luôn yêu thương, trong những giây phút tĩnh lặng có Chúa ở cùng và ở với, nhưng rồi phải xuống núi ở cùng với mọi người và sống tình trạng trong hoàn cảnh của mình nhưng vẫn có Chúa cùng đồng hành và hiện diện...

- Chi Isave Mỹ

Chúa biến hình là một mình tĩnh lặng để cầu nguyện, đôi lần tôi cũng muốn đi đâu thật xa khg ai biết đến mình nhưng rồi xác thịt yếu đuối bị cuốn theo cuộc sống hằng ngày để rồi những lúc đến với Chúa cứ lo ra chia trí. Theo tôi nghĩ thánh Phêrô muốn che lều để thực hiện con chim có tổ nhưng con người khg có chỗ gổ đầu vì thương anh em nên đã có ý che lều trại để Chúa và anh em có chỗ mà nương thân .

VI. NHÓM GIA ĐÌNH TAM HÀ

- Anh Thiên Tam Hà :

1. Chúa biến hình hay mở mắt con người ? Chúa Giêsu không “thay đổi” bản tính, nhưng vén mở vinh quang vốn có để các môn đệ thấy được căn tính đích thực của Người. Biến cố này nhằm củng cố đức tin, giúp các ông đứng vững khi bước vào con đường Thập Giá sắp tới và bản thân con mỗi ngày cũng phải xét lại và cầu nguyện

để củng cố, đứng vững trước những thách đố của cuộc sống.

2. Qua đau khổ mới tới vinh quang? Vinh quang không tách rời thập giá. Ước muốn “dừng lều” của Phê-rô diễn tả khát khao giữ lại hạnh phúc, nhưng Chúa mời gọi đi tiếp con đường hiến dâng. Hôm nay, “dừng lều” được thực hiện trong chính đời sống chúng con; trung thành, hy sinh, yêu thương mỗi ngày, để vinh quang Chúa dần tỏ hiện nơi tâm hồn. Dù phải “thiệt thân”, người sống Lời Chúa vẫn vui tươi, bình an, và trở nên dấu chứng của Tình Yêu.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức

1. Con chưa từng nghĩ Chúa Giê-su biến đổi hình dạng gì hết. Thầy Giê-su vẫn là thầy của thánh Phê-rô, Gioan và Giacobe; vẫn là thầy bằng xương bằng thịt. Việc thầy Giê-su mở mắt cho các ông thấy trước vinh quang của sự Phục Sinh để củng cố đức tin cho các tông đồ. Biểu đồ lòng tin cũng không ngoài quy luật hình sin ạ.

2. Thánh Phê-rô muốn "dừng lều" là ý tốt ạ. Con người ai cũng muốn được sống trong vinh quang với người mình yêu thích, nhưng ngay lúc ấy chắc chắn thánh Phê-rô chưa hiểu được thầy Giê-su phải chịu khổ hình. Mấy ngày Tết, mấy ngày Xuân, nhà thờ nào cũng đẹp ai cũng quần áo đẹp đi nhà Chúa rồi chụp hình, bỗng dưng Mùa Chay đến, nhà thờ bớt đẹp ... Tâm lý ai cũng vậy mà, rồi trở lại việc làm nơi công sở phải tiếp tục 1 năm cày cuốc ... có vui Xuân mãi được đâu. Nhưng điều quan trọng dần dần con cảm nghiệm là cùng với thầy Giê-su sống

màu nhiệm tử nạn và Phục sinh! Đó là mùa Xuân vĩnh cửu.

- Anh Trác Sài Gòn :

1. Biến cố Chúa Giêsu biến hình được kể trong các Tin Mừng: Mt 17,1-9, Mc 9,2-10, Lc 9,28-36. Chúa Giêsu không thay đổi bản tính, không biến thành một con người khác; bản tính Thiên Chúa và vinh quang thần linh luôn hiện diện nơi Chúa Giêsu, nhưng trong đời sống trần thế, vinh quang ấy được "che giấu" dưới lớp màn nhân tính nghèo hèn. Chúa mở con mắt đức tin và thể lý cho các môn đệ trong chốc lát để thấy thực tại thần linh ẩn giấu sau dáng vẻ bình thường đó của Ngài.

Ngài tỏ lộ vinh quang vốn có nơi Người để củng cố niềm tin các ông. Sự kiện này diễn ra ngay sau khi Chúa Giê-su tiên báo lần thứ nhất về cuộc thương khó và cái chết của Ngài tại Giêrusalem (Mt 16:21-23), điều này đã làm các môn đệ, đặc biệt là Phêrô hoang mang và suy sụp. Chúa muốn củng cố đức tin của các ông, để khi thấy Ngài bị treo trên thập giá (một hình ảnh đầy ô nhục và yếu đuối), các ông không bị tuyệt vọng mà nhớ lại vinh quang trên núi, từ đó vững tin rằng cái chết không phải là điểm kết thúc mà đằng sau thập giá là vinh quang Phục Sinh.

2. Phải qua đau khổ mới tới vinh quang, không có đường tắt. Khổ nạn thập giá là con đường duy nhất dẫn đến vinh quang, đến Phục sinh. Chúa Giêsu đã đi qua con đường đó để làm gương, và mời gọi mỗi người chúng ta vác thập giá mình hằng ngày mà theo Ngài. Trong đời sống Kitô hữu:

thử thách, hy sinh, đau khổ là hành trình dẫn đến sự sống mới.

Ông Phêrô lên tiếng xin “dừng lều” mà “không biết mình nói gì” vì ông bị choáng ngợp bởi vinh quang và muốn giữ khoảnh khắc đó lại mãi mãi, muốn tránh né con đường thập giá, muốn giới hạn Thiên Chúa vào những "chiếc lều" vật chất trên đỉnh núi tĩnh lặng. Ước muốn "Thiên Chúa ở cùng con người" của Phêrô nay đã thực sự trở thành hiện thực nơi mỗi người chúng ta.

- Qua Bí tích Rửa Tội và Thánh Thể, chính tâm hồn và thể xác của mỗi người chúng ta đã trở thành một "chiếc lều" để Thiên Chúa Ba Ngôi ngự trị. Trong mỗi linh hồn đang sống trong ân sủng, Thiên Chúa cư ngụ.

- Lều của Chúa ngày nay cũng được dựng ngay giữa cuộc sống trần thế, giữa những vui buồn, lo âu và cả những đau khổ của con người. Vinh quang của Chúa luôn hiện diện ngay cả trong những lúc đời sống chúng ta tăm tối nhất, chỉ cần chúng ta xin Chúa "mở mắt" đức tin để nhìn thấy Ngài.

Hiện tại, ta sống trong “đã rồi nhưng chưa trọn vẹn”: Đã được cứu độ, nhưng chưa được hưởng trọn vinh quang, vinh quang trọn vẹn vẫn đang chờ phía trước. Vinh quang trọn vẹn chỉ đến khi ta hoàn tất hành trình trần thế, thân xác được phục sinh, trời mới đất mới xuất hiện.

- Anh Khổng Nhuận Sài Gòn

Bài I

ĐAU KHỔ VÀ VINH QUANG

Qua cuộc biến hình của Thầy Giêsu

Một câu hỏi bật lên:

Có phải qua đau khổ mới tới vinh quang?

Câu trả lời tinh tế hơn là:

Không phải mọi vinh quang đều buộc phải qua đau khổ.

Nhưng vinh quang bền vững hầu như luôn đi ngang qua kiên trì trung tín.

XIN LƯU Ý:

Đừng tưởng vinh quang là ánh sáng chói lòa khiến cả vũ trụ thần phục.

Vinh quang thật ra là:

- ánh sáng dịu dàng
- ấm áp
- đầy ấp tình yêu Thiên Chúa

Một thứ ánh sáng diệu huyền

không làm ai lóa mắt,

nhưng làm tim người được sưởi ấm.

Hiển Dung không phải để gây choáng.

Hiển Dung là để nhắc:

Chúa là ánh sáng

Nếu chúng ta đi trong ánh sáng

cũng như Thiên Chúa hằng ngự trong ánh sáng,

thì chúng ta được hiệp thông với nhau, (IGi 1:7)

Đi trong ánh sáng thực ra đó chính là

Những giây phút mình nằm gọn trong tình yêu của Ngài

Từng ngày, từng ngày một cách trung kiên

Vì Chúa là ánh sáng. Thiên Chúa là Tình Yêu

Đọc xong, Paulus Phán, anh bạn cùng lớp nhận định:
HUYỀN NHIỆM.!!!

Thực ra CHẴNG CÓ GÌ HUYỀN NHIỆM cả
Nó SỒ SỞ trước mắt bằng việc làm CỤ THỂ NHỎ NHỎ
Ai cũng làm được nhờ những lần lặp lại rất âm thầm
của việc tập sống trong Tình Yêu Chúa bao phủ tôi đêm
ngày.

Thí Dụ Mỗi ngày kiên trì thực hiện như sau

Nhịp sáng – Thực hành

Khi ngày mới bắt đầu, tôi thưa:

“Lạy Chúa,

hôm nay con chọn ở lại trong tình yêu của Ngài.”

Tôi ở lại 1–3 phút,

không vội vàng bước ra khỏi sự hiện diện của Chúa.

Nhịp trưa – Thực hành

Giữa ngày, tôi dừng lại một chút.

Tôi thầm thưa:

“Lạy Chúa, con vẫn đang trong

vòng tay yêu thương của Ngài.”

Và tôi ở lại trong tình yêu của Ngài.

Nhịp tối – Thực hành

Trước khi ngủ, tôi dừng lại.

Tôi thầm thưa:

“Chúa bao phủ con bằng tình yêu của Ngài.

Con ở lại trong tình yêu ấy.”

Tôi ở lại 5–10 phút,
rồi để mình nghỉ ngơi trong Chúa.

Bài II

Chúa biến Hình. Tôi biến hình không?

CN 2 Chay Năm A

Trong quán café Hoàng Hôn...

Trí, Luật và Tâm đang nói chuyện.

Câu hỏi: Chúa biến Hình. Tôi biến hình không?

Trí phản đối:

“Tôi phạm hèn yếu đuối. Đừng mơ.”

Trí đứng... nếu nhìn bằng sinh học thuần túy.

Nhưng Trí quên một điều:

bụi đất đã được thổi hơi.

Luật e dè:

“Có thể... nếu siêng năng đạo đức.”

Luật không sai.

Nhưng nếu biến hình là phần thưởng cho nỗ lực,

thì đó chỉ là thăng cấp đạo đức,

không phải hiển lộ tâm linh.

Tâm trầm ngâm...

Tâm gợi ý:

Có hai điều kiện.

Theo Kinh Thánh quả quyết:

+ Con người được tạo theo hình ảnh Thiên

Chúa. (St: 1:27)

+ Được thông phần bản tính Thiên Chúa. (2Pr 1:4)

Không phải sẽ trở nên.

Mà đã được đặt sẵn hạt giống.

Vậy tôi có biến hình được không?

Có.

Nhưng không phải bằng cách gồng mình thay đổi.

Mà bằng cách **để lộ ra điều đã được gieo vào.**

Giống con sâu.

Nó không “cố” thành bướm.

Nó chỉ trung thành với tiến trình.

Biến hình bằng cách nào?

Mỗi ngày, tôi dành thời gian để tập sống trong Tình Yêu của Chúa

vừa bao phủ thân thể tôi

vừa thấm nhập tôi từng phân tử, từng tế bào.

Đó chính là thần học sống.

Không phải đạo đức căng thẳng.

Mà là ở lại.

Ngày này qua ngày khác...

Năm này qua năm khác...

Tình Yêu làm việc âm thầm như men trong bột.

Điều xảy ra thật sự là gì?

Khi sống trong Tình Yêu đủ lâu:

+ Phản ứng bớt nóng nảy hơn.

+ Tự ái bớt nhọn hơn.

+ Sợ hãi bớt nặng hơn.

+ Ánh mắt dịu hơn.

Và một ngày...

Không có hào quang chói lòa.

Không có tiếng từ trời.

Chỉ là một bình an rất sâu.

Rồi chợt nhận ra:

Ồ... mình không còn giống mình của năm xưa nữa.

Đó là biến hình.

Biến hình này không phải trở thành ai khác.

Mà trở thành chính mình – Con yêu dấu của Chúa.

trong Tình yêu của Ngài.

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đắp này nhé.

1. *“Đức Giê-su Ki-tô vẫn là một, hôm qua cũng như hôm nay, và như vậy mãi đến muôn đời”*

Chúa chứ phải con người đâu mà lúc lại thế này, lúc khác lại thế kia. Chúa thì bất biến, trước sau như một. Tuy mang thân xác loài người thì Ngài vẫn sáng láng, y phục trắng tinh như ánh sáng. Mắt thường con người không thể nhìn thấu Chúa được, nhìn thấy là chết ngay, ban trưa có ai nhìn thẳng vào mặt trời được không ? Mấy vị tông đồ và số thánh nhân Chúa đã mở mắt ra cho nhìn thấy Chúa đó. Như ông Môsê khi tiếp cận với Chúa, vẻ đẹp ánh sáng của Chúa phản chiếu trên khuôn mặt của ông, nên khi ông tiếp xúc với dân, ông đã phải lấy khăn che mặt lại.

Đời sống cầu nguyện mỗi ngày trước Chúa Giêsu Thánh Thể giúp chúng con mở mắt ra thấy vẻ đẹp của Chúa sáng ngời, là người nhà đối thoại thân tình mà trước đó, đời sống đạo chúng con đã bóp méo, đã làm cho hình ảnh Chúa bị dị dạng dums đó.

2. Có người nói biến cố Hiễn Dung để củng cố niềm tin của các ông tông đồ, cụ thể là ba ông có mặt lúc đó nhất là ông Phêrô... Thế mà khi các ông chứng kiến cuộc khổ nạn của Chúa thì các ông đã bị vấp ngã ngay lập tức và khi

việc sự việc xảy đến như thế, các ông đã bỏ Thầy chạy mất dép, trốn chui trốn lủi mất tăm hơi, thất vọng chán ngán rũ áo từ quan bỏ về quê và rồi các ông trở lại với nghề cũ là đánh cá... *“Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông : "Tôi đi đánh cá đây." Các ông đáp : "Chúng tôi cùng đi với anh." Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả”* (Ga 21,3). Thế thì biển cổ Biển Hình đã thất bại rồi chẳng !

Thưa không thất bại đâu ạ ! Hình ảnh tuyệt vời sau khi Chúa Phục Sinh là khi các tông đồ, môn đệ và chúng con hôm nay, được gặp gỡ Chúa Phục Sinh sáng láng vui vẻ vô cùng đây ạ.

3. ‘Per crucem ad lucem’, qua thập giá đến vinh quang. Đúng là khổ trước sướng sau phải không ? Do đó người ta thích vinh quang hơn thập giá. Càng tránh đau khổ càng tốt, càng mau vinh quang càng khoái. Vì thế, nhiều người qua niệm là làm sao “nhắm mắt qua cầu” càng nhanh càng tốt ?! Vì phục sinh như là phần thưởng mà lì ! Thập giá như là cực chẳng đã, là nhân đức chịu vạ thôi. Thế nhưng vinh quang bộc lộ ra ngay trên thập giá đây cả nhà ạ.

Vâng, các thánh sử đặc biệt là thánh Gioan khi mô tả biển cổ Hiển Dung, đều cho thấy vinh quang Thiên Chúa tỏ rõ nơi biển cổ Thập Giá. *“Đã đến giờ Con Người được tôn vinh”* (12,20-33)

Đúng thật, lúc đau khổ nhất là lúc ấy biểu lộ tình yêu đích thực nhất. Một tình yêu trao hiến, ban tặng và cứu độ của Chúa là Cha. Bài hát : Vinh quang của ta là Thánh Giá Đức Ki-tô ! – Hoàng Kim.

Điều mà ông Phê-rô lên tiếng là xin dựng lều mà không biết mình nói gì thì nay đã thành hiện thực trong mỗi người chúng con. Chiếc lều nhà tạm này là chính bản thân chúng con, đang có Chúa ở cùng, ở với, ở trong, nên một... Hoặc chiếc lều Nhà Tạm trong mỗi nhà thờ là nơi Chúa hẹn. Và trong từng phút giây trong cuộc sống đều có đám mây sáng ngời bao phủ *“và có tiếng từ đám mây phán rằng : "Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các người hãy vâng nghe lời Người !"*

Ông Thợ Cày